

EUROVISION YOUNG DANCERS

Gdansk / Poland
14 June 2013

Organizatorzy Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy Gdańsk 2013:

EUROVISION
OPERATED BY EBU

TVP
KULTURA

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

GDANSK
miasto wolności

Współorganizator:

instytut muzyki i tańca
'III'T

Partnerzy:

OPERA
BAŁTYCKA

Mecenas:

SNG

Saur Neptun Gdańsk

Sedrig Verwoert laureatem Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy

Sedrig Verwoert z Holandii zdobył tytuł najlepszego tancerza w finałowej rozgrywce Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy. Jedno z najbardziej prestiżowych międzynarodowych wydarzeń tanecznych transmitowała TVP Kultura 14 czerwca z Opery Bałtyckiej w Gdańsku.

Retransmisję Eurowizji dla Młodych Tancerzy widzowie Telewizji Polskiej mogli obejrzeć 15 czerwca o godz. 12.10 w TVP2. Eurowizja była transmitowana lub będzie retransmitowana we wszystkich krajach, biorących udział w tym wydarzeniu.

Tegoroczny laureat **Sedrig Verwoert** – ma 20 lat, pochodzi z Holandii. Jego zwycięstwo jury – złożone z autorytetów w dziedzinie tańca: **Krzysztof Pastor**, **Nadja Espiritu** i **Cameron McMillan** – uzasadniło słowami: „Werdykt był jednogłośny. Sedrig potrafił swoim ciałem dotknąć nas wszystkich, ma bardzo wysublimowany gatunek ruchu i niesamowite warunki fizyczne”. Nagrodą w konkursie było 7 tys. euro.

Drugie miejsce i nagrodę w wysokości 3 tys. euro zdobył 17-letni **Felix Berning**, pochodzący z Niemiec.

W międzynarodowym finale Eurowizji dla Młodych Tancerzy startowało 10. uczestników z takich krajów jak: Czechy (**Adéla Abdul Khalegová**, 18 lat), Białoruś (**Yana Stangey**, 18 lat), Holandia (**Sedrig Verwoert**, 20 lat), Ukraina (**Nikita Vasylenko**, 20 lat), Norwegia (**Julie Dokken**, 18 lat), Szwecja (**Stephanie Liekola Isla**, 16 lat), Niemcy (**Felix Berning**, 17 lat), Armenia (**Vahagn Margaryan**, 17 lat), Polska (**Kristóf Szabó**, 19 lat) i Słowenia (**Patricija Crnkovič**, 15 lat).

Każdy z tancerzy wykonał 1,5-minutowy solowy układ choreograficzny do dowolnie wybranej muzyki. Ponadto kandydaci zaprezentowali się w choreografii grupowej, przygotowanej przez założycieli wybitnego zespołu **BalletBoyz**, którymi są **Michael Nunn** i **William Trevitt**.

Finał Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy poprowadził **Tomasz Kammel**.

Oficjalną inauguracją Konkursu był spektakl *Sen nocy letniej* Bałtyckiego Teatru Tańca w choreografii Izadory Weiss, który zaprezentowano 7 czerwca w Operze Bałtyckiej w Gdańsku.

Konkurs Eurowizji dla Młodych Tancerzy to jedno z najbardziej prestiżowych międzynarodowych wydarzeń tanecznych, które odbywa się od 1985 roku. Dotychczas Polska była jego organizatorem dwukrotnie (w 1997 roku konkurs odbywał się w gdyńskim Teatrze Muzycznym, a w 2005 roku w warszawskim Teatrze Wielkim – Operze Narodowej).

Do współpracy przy organizacji tak dużego przedsięwzięcia Telewizja Polska S.A. – TVP Kultura zaprosiła: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Instytut Muzyki i Tańca oraz Miasto Gdańsk. Partnerem wydarzenia została Opera Bałtycka i Bałtycki Teatr Tańca a mecenasem Saur Neptun Gdańsk.

Strona Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy:

<http://www.youngdancers.tv/page/gdansk-2013>

Finale Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy – jury

Krzysztof Pastor (Poland) – balet klasyczny

Od 2009 roku jest szefem Polskiego Baletu Narodowego, zespołu, który działa w strukturach Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie, najważniejszej sceny w Polsce. Jest też dyrektorem artystycznym Litewskiego Baletu Narodowego. Wcześniej był tancerzem i choreografem w Het Nationale Ballet w Amsterdamie, z którym współpracuje od 1985 roku. Ponad połowę swojego życia spędził poza Polską, z której wyjechał w latach 80., mając 25 lat. Zanim osiadł w Holandii, był solistą Le Ballet de l'Opéra de Lyon we Francji, z którym tańczył m.in. w baletach Graya Veredona, Hansa van Manena, Kurta Joossa i innych. W 2005 roku był jurorem Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy – rozgrywki miały miejsce w Warszawie, ale Krzysztof Pastor reprezentował jeszcze wówczas Holandię. Jego prace pojawiały się w programach znanych festiwali: Holland Festival, Holland Dance Festival i Edinburgh Festival, a także na międzynarodowych konkursach baletowych, zyskując wysokie oceny krytyki i uznanie publiczności. Najnowszy sukces zespołu Polskiego Baletu Narodowego to spektakl *Echa czasu*, złożony z prac trzech różnych choreografów (Ashleya Page'a, Krzysztofa Pastora, Williama Forsythe'a), które polski choreograf zestawił ze sobą w formie tryptyku. *To spektakl, w którym na pierwszy plan wysuwa się energia współczesnych tancerzy, pokonywanie barier sprawności fizycznej i niesamowita niekiedy błyskotliwość ruchu. Spektakl pokazuje też piękno ludzkiego ciała – mówi Krzysztof Pastor. Estetyką wiodącą dla naszego zespołu jest neoklasycyzm. Dochodzimy też do awangardy, ale balet klasyczny to nasz główny nurt. Uważam, że trening klasyczny jest bardzo ważny, nie musi być perfekcyjny, ale jest to jeden z języków, którym warto się wciąż posługiwać.* Chętnie mówi o swoim doświadczeniu bycia Polakiem w świecie Zachodu, o nieco innej mentalności. *Kiedy podjąłem pierwsze prace choreograficzne, często wytykano mi moje pochodzenie. Na przykład, po moim debiucie w Het Nationale Ballet, którym było przedstawienie „Szostakowicz – Symfonia kameralna”, recenzent holenderskiej gazety napisał, że to „Polish drama”. Polskość utożsamiano z rzewnością, nadmierną uczuciowością. Ale kiedy po kilku latach zrobiłem w Polsce choreografię do „III Symfonii” Henryka Mikołaja Góreckiego, krajowa prasa zarzuciła mi, że jestem za chłodny, za racjonalny – wspomina.*

Krzysztof Pastor pochodzi z Gdańska, miasta w którym odbywa się tegoroczny Konkurs Eurowizji dla Młodych Tancerzy. *Gdańsk jest w moim sercu. Tradycje tańca są tam ogromne. – podkreśla.* Jego osobowość artystyczna ukształtowała się w dużej mierze w Polsce.

*Pierwszą znaczącą postacią w polskiej sztuce baletowej, którą spotkałem, był choreograf Conrad Drzewiecki, pionier polskiego tańca współczesnego. Już sama idea prowadzenia zespołu poza strukturami teatru operowego była wówczas czymś wyjątkowym w Polsce. Tworzył własny język tańca, rodzaj hybrydy inspirowanej m.in. pracami amerykańskiej tancerki i choreografki Marthy Graham – wspomina. W tańcu ważna jest dla niego osobowość tancerza, estetyka, gatunek, rodzaj ruchu. Ceni jego szlachetności i to bez względu na to, czy ktoś realizuje się w układach współczesnych czy w tańcu klasycznym. Intencje tancerza muszą też być czytelne dla widza. Krzysztof Pastor mówi: *Wszechstronność powinna być hasłem obowiązującym. Podczas konkursu będę zwracał uwagę na to, czy kandydat posiadał umiejętność posługiwania się swoim ciałem w różnych stylach, na jego erudycję w tym zakresie. Liczy się również dla mnie dobór muzyki i muzykalność, która jest dla mnie bardzo ważnym elementem. Gdy ktoś jest muzykalny i wyraża to w tańcu, tak bardzo to na mnie działa, że miewam gęsią skórkę. To jest to. Zaangażowanie, miłość, pasja, ale w dobrym guście, bez egzaltacji.**

Nadia Espiritu (Germany) – hip hop

Z kulturą hip-hopu Nadia Espiritu zetknęła się po raz pierwszy w 1992 roku, podczas dłuższego pobytu w Stanach Zjednoczonych. Sześć lat później rozpoczęła własną przygodę z Urban Dance Styles. Wspecjalizowała się w wielu stylach, takich jak hip-hop, soul dance, punking, wacking, electric boogaloo, locking, popping czy house.

Nadia Espiritu zdobyła artystyczne wykształcenie jako śpiewaczka, jednak ostatecznie zdecydowała się na taniec.

Podkreśla, że to właśnie miłość do muzyki skłoniła ją do zostania artystką. W tańcu poszukuje przede wszystkim własnej ekspresji. Spośród osób i zdarzeń, które w szczególny sposób ukształtowały ją jako artystkę, wspomina przede wszystkim choreografa Takao Baba, oraz organizowane przez niego Urban Dance Battles Funkin' Stylez, które zainspirowały ją do zostania tancerką. [Bitwy, czyli zawody hip hopowe, w tym przypadku dopuszczające też inne style zaliczane do tzw. Urban Dance Styles – red.]. W międzynarodowych hip-hopowych bitwach zaczęła uczestniczyć w 2004, a w 2006 roku zdobyła tytuł World Champion Team na Funkin' Stylez.

Od 2003 roku prowadzi zajęcia w Tanzhaus Nrw (Domu Tańca Nadrenii Północnej Westfalii) w Düsseldorfie, jednym z najważniejszych niemieckich ośrodków tańca. Pracuje także jako choreograf i nauczyciel, prowadząc liczne kursy i warsztaty w Niemczech, Austrii, Anglii, a nawet w Chinach i Japonii. Jako członek Dance Unity współorganizuje największe w Niemczech Hip-Hop Battle Events. Jest również jednym z kuratorów Take off – Tanzplan w

Düsseldorf, gdzie pracuje nad projektami dla młodzieży, takimi jak wprowadzenie do szkół zajęć z hip-hopu.

Nadia tańczyła w spektaklu *2nd ID* i razem z grupą E-motion [E-motion crew] brała udział w jego międzynarodowym tournée, ostatnio jednak występuje przede wszystkim solo. W 2010 roku pracowała jako dramaturg nad produkcją *Red Bull Flying Bach*, nagrodzoną prestiżową Echo Klassik. W ostatnim czasie pracowała jako choreograf nad spektaklem *Die Schneekönigin* dla światowej sławy teatru rewiowego Friedrichstadt Palast w Berlinie.

Nadia Espiritu była jurorem licznych konkursów, programów tanecznych i pojedynków hip-hopowych, m.in. IBE Battle w Rotterdamie, Shoodance Battle Vigozone w Düsseldorf, Showtime/Showcontest w Hannoverze, czy Berliner Meisterschaft. Była także jurorem Igrzysk Delfickich w 2007 roku (Baguio City, Filipiny), gdzie pełniła funkcję ambasadora hip-hopu.

Jako jurorka Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy 2013, zapytana o przesłanie, które chciałyby przekazać jego uczestnikom, Nadia odpowiada: *W tańcu nie ma niczego właściwego czy niewłaściwego tak długo jak jest on odpowiedni do muzyki i jest autentyczną radością danej chwili.*

Cameron McMillan (UK) – taniec współczesny

Jest niezależnym choreografem, tancerzem, nauczycielem, artystą związanym z DanceEast (Narodową Agencją Tańca Wschodniej Anglii).

Pochodzący z Nowej Zelandii Cameron jest wszechstronnym tancerzem o klasycznym wykształceniu. W 1997 roku ukończył Australijską Szkołę Baletową w Melbourne, a rok później został nagrodzony Brązowym Medalem na konkursie Adeline Genée Awards w Królewskiej Akademii Tańca i rozpoczął karierę w Royal New Zealand Ballet. W tym samym roku, reprezentując

zespół, zdobył pierwszą nagrodę na Asian Pacific International Ballet Competition w Tokio. W 2001 roku przeniósł się do Londynu, gdzie został przyjęty jako solista do Angielskiego Baletu Narodowego, tańcząc gościnnie role klasyczne. Jednak po dwóch latach odszedł, by dołączyć do zespołu o bardziej współczesnym repertuarze – światowej sławy Rambert Dance Company. W swojej karierze występował jako solista również z tak renomowanymi zespołami, jak Australian Dance Theatre, Sydney Dance Company i Bonachela Dance Company. Jako tancerz Cameron odnajduje się w tańcu współczesnym i teatrze tańca równie swobodnie, jak w balecie klasycznym.

W 2008 roku Cameron zdecydował się na poszukiwanie własnej drogi artystycznej jako niezależny tancerz i choreograf. Już wcześniej wykorzystywał okazje do rozwoju własnego warsztatu choreograficznego w zespołach, z którymi współpracował.

Swoją pierwszą pracę *Unsuspecting View* stworzył już w 1999 roku w Royal New Zealand Ballet. Opracował także cztery choreografie dla tancerzy Rambert Dance Company, m.in. *Verge* do muzyki Elspeth Brooke, z oprawą plastyczną projektanta Rolanda Moureta. Choreografia ta została włączona do repertuaru głównej sceny Sadler's Wells w listopadzie 2006 roku, podczas programu 80. rocznicy powstania Rambert Dance Company.

Rok później, na zlecenie Royal New Zealand Ballet stworzył *Equilibrium* i wziął udział w programie choreograficznym *Dancelines* w Royal Opera House. W 2009 roku jego choreografia *ESO* dla Milwaukee Ballet zdobyła trzecie miejsce podczas Genesis International Choreographic Competition w Milwaukee. Równocześnie pracował także nad choreografiami dla Intoto Dance, Transitions Dance Company oraz angielskiej Narodowej Szkoły Baletowej.

Jego pierwszy pełnospektaklowa choreografia – *In The Garden Of Good And Evil* – powstała w 2010 roku dla węgierskiego zespołu Ballet Pécs. Rok później McMillan stworzył *Satisfied With Great Success* dla Royal New Zealand Ballet oraz duet *If Nobody Speaks...* w Royal Opera House.

W tańcu ceni inteligencję, szczerłość, komunikację i odwagę, na równi z precyzją i muzykalnością. Zapytany o przesłanie, które jako juror Eurowizji chciałby przekazać uczestnikom konkursu, odpowiada: *Pracujcie ciężko, bądźcie wierni sobie, zarazem kwestionujcie i kochajcie to, co robicie! Brzmi to banalnie, ale to się liczy!*

Finale Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy – choreografowie

Zespół BalletBoyz – Michael Nunn i William Trevitt

William Trevitt i Michael Nunn stworzą choreografię, w której weźmie udział 10. uczestników Konkursu Eurowizji dla Młodych Tancerzy. Choreografię przygotują w dwóch grupach po pięć osób.

BalletBoyz to grupa założona w 2001 roku przez dwóch klasycznych tancerzy i choreografów (Michael Nunn, William Trevitt). Obaj rozpoczęli swoją karierę z The Royal

Ballet w 1987 roku i wkrótce zostali solistami tej sławnej grupy tanecznej. Dalsze doświadczenie taneczne zdobywali, pracując z tak wybitnymi choreografami jak: Kenneth MacMillan, Glen Tetley, Twyla Tharp, William Forsythe i David Bintley. Oprócz kreowania głównych ról z repertuaru klasycznego i współczesnego, zyskali sławę dzięki realizacji filmów dokumentalnych ukazujących kulisy pracy w zespole baletowym i życie tancerzy: *BalletBoyz* (1999), *BalletBoyz II – następny krok* (2001). Po opuszczeniu The Royal Ballet kontynuowali produkcję filmów dokumentalnych, które stały się bezprecedensowym dopełnieniem pracy tancerzy i choreografów.

Skład BalletBoyz tworzą wyłącznie mężczyźni: dziesięciu młodych, przystojnych, umięśnionych tancerzy, będących w stanie sprostać wyzwaniom choreografii XXI wieku i korzystających z szerokiego spektrum stylów.

W 2004 roku BalletBoyz przyznano status artystów stowarzyszonych w Sadler's Wells – wiodącym centrum tańca w Londynie. Regularne sesje w Sadler's Wells dały osiągnięcia w produkcji: *Naked* (2005), *Encore* (2006) i *Greatest Hits!* (2008). W 2009 roku duet odważył się na radykalną przeróbkę *Święta wiosny* Strawińskiego. Powstała na podstawie spektaklu dokumentacja filmowa, zatytułowana *Balletboyz: Święto wiosny* otrzymała nominację do nagrody Rose D'Or (2010) i zdobyła Grand Prix na prestiżowym Międzynarodowym Festiwalu Telewizyjnych Produkcji Muzycznych „Złota Praga”.

W 2010 roku Nunn i Trevitt zainicjowali *Talent* – kolejny projekt, który całkowicie zmienił charakter zespołu. Choreografowie wybrali dziewięciu młodych tancerzy, których osobiście przeszkolili, dzieląc się swoim doświadczeniem, aby stworzyć grupę nastawioną przede wszystkim na pracę z tancerzami. Pierwsze dwa lata funkcjonowania zespołu zostały udokumentowane w filmie *Balletboyz: The Next Generation*. Ich najnowszy projekt, *Talent 2013* powstał we współpracy z wybitnymi brytyjskimi choreografami: Russellem Maliphantem i Liamem Scarlettem, zdobywając niezwykle uznanie europejskich krytyków i widzów.